

Sygn. akt III AUa 2797/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Żurecki (spr.)
Sędziowie	SSA Irena Goik SSA Marek Procek
Protokolant	Beata Gandyk

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2012r. w Katowicach

sprawy z odwołania R. S. (R. S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Częstochowie

z dnia 7 października 2011r. sygn. akt IV U 102/11

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

/-/SSA I.Goik /-/SSA M.Żurecki /-/SSA M.Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 2797/11

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie wyrokiem

z dnia 7 października 2012 roku zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. z dnia 8 grudnia 2010 roku i zobowiązał organ rentowy do ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego R. S. z uwzględnieniem okresu zatrudnienia od 25 listopada 1953 roku do 19 listopada 1954 roku.

Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczony R. S. (ur. w dniu (...)) na mocy decyzji z dnia 5 kwietnia 1994 roku pobierał wcześniejszą emeryturę. Do ustalenia podstawy wymiaru wcześniejszej emerytury organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z okresu od 1987-1991. Zaskarżoną decyzją z dnia 8 grudnia 2010 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę na podstawie art.27 ustawy o emeryturach i rentach poczynając od dnia 1 listopada 2010 roku.

ZUS nie uwzględnił ubezpieczonemu okresu od 25 listopada 1953 roku do 19 listopada 1954 roku ze względu na brak indywidualnej umowy o praktyczną naukę zawodu oraz zbyt młody wiek do podjęcia pracy wg wówczas obowiązujących przepisów.

Sąd Okręgowy ustalił, że w spornym okresie obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1952 roku w sprawie warunków przyjmowania do pracy w celu przyuczenia do zawodu i późniejszego zatrudnienia młodocianych, którzy ukończyli 14 lat życia i nie przekroczyli 16 lat życia i uznał za niezasadny zarzut ZUS o niedopuszczalności zatrudniania w okresie od 25 listopada 1953 roku – 19 listopada 1954 roku osób, które ukończyły 14 rok życia.

Sąd wskazał, że z zaświadczenia z dnia 19 listopada 1955 roku oraz świadectwa pracy wystawionego w dniu 7 grudnia 1993 roku przez (...) Zakłady (...) wynika, że ubezpieczony w okresie od 25 listopada 1953 roku - 19 listopada 1954 roku był zatrudniony jako pracownik fizyczny wózkowy. Wprawdzie - jak wynika z adnotacji na zaświadczeniu z dnia 19 listopada 1955 roku ubezpieczony „odrabiał wyrok” i dlatego ten okres nie został zaliczony do jego stażu pracy - jednakże w ocenie Sądu ubezpieczony był stroną stosunku pracy, zatem nie sposób kwestionować tego okresu jako zatrudnienia pracowniczego.

Apelację od wyroku wniósł organ rentowy.

Zaskarżając wyrok w całości organ rentowy zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów prawa procesowego - art.233 § 1 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych, niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy, a w konsekwencji naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie art.6 ust.2 pkt 3 ustawy z dnia

17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS i uwzględnienie ubezpieczonemu w wysokości emerytury okresu zatrudnienia od 25 listopada 1953 roku do 19 listopada 1954 roku jako okresu składkowego, mimo braku przesłanek do takiego rozstrzygnięcia, a zwłaszcza przy uwzględnieniu okoliczności, że ubezpieczony 15 lat ukończył dopiero w dniu (...).

W uzasadnieniu apelujący wskazał, że podstawowe znaczenie w sprawach dotyczących uwzględniania do stażu pracy nauki zawodu ma rozróżnienie, czy nauka zawodu była pobierana przez młodocianego przy równoczesnym zatrudnieniu, czy też jako przedmiot praktyczny w programie nauki szkolnej, czy nauczający zawodu był pracodawcą, czy nauczycielem młodocianego, a więc czy związek między nimi polegał na stosunku prawa pracy - nauki zawodu, czy na stosunku administracyjnym.

W niniejszej sprawie do akt złożone zostało świadectwo pracy wystawione w dniu 7 grudnia 1993 roku a zatem po 40 latach od zakończenia stosunku pracy, ponadto złożone zostało pismo nie zawierające daty wystawienia oraz podpisu osoby wystawiającej, które nie wskazuje ani jakiego zakładu pracy dotyczy, ani jakiego rodzaju pracy dotyczy, a na pewno nie poświadcza o wykonywaniu przez ubezpieczonego zatrudnienia.

W ocenie organu rentowego dokumenty te nie potwierdzają w sposób nie budzący wątpliwości zatrudnienia młodocianego w spornym okresie.

Ponadto zgodnie z art.6 ust.2 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zatrudnienie młodocianego może zostać zaliczone do okresów składkowych tylko za okres po ukończeniu przez młodocianego 15 lat życia.

Ubezpieczony urodził się (...), zatem 15 lat skończył w dniu (...).

Uwzględnienie zatem przez Sąd I instancji okresu zatrudnienia od 25 listopada 1853 roku do 7 marca 1954 roku nie znajduje oparcia w przepisach, nawet w razie ewentualnego ustalenia, że ubezpieczony w spornym okresie rzeczywiście odbywał praktyczną naukę zawodu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd uwzględnił apelację, albowiem zgodnie z art.6 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z FUS za okresy składkowe uważa się przypadające przed dniem 15.11.1991 roku okresy zatrudnienia po ukończeniu 15 roku życia w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu.

Należy zauważyć, że ubezpieczony ukończył 15 rok życia (...), - stąd w świetle powołanego przepisu ustawy brak jest możliwości uwzględnienia spornego okresu od 23.11.1953 roku.

Ponadto przedstawiony w sprawie dowód w postaci fragmentu kartoteki osobowej

z adnotacjami dotyczącymi daty przyjęcia i zwolnienia z zatrudnienia nie zawiera danych dotyczących wymiaru czasu pracy ubezpieczonego i podstawy zatrudnienia. W szczególności brak jest danych świadczących o zatrudnieniu w celu przyuczenia do zawodu i późniejszego zatrudnienia, które dałyby podstawę dla zakwalifikowania spornego okresu na podstawie art.6 ust.2 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach.

Należy zauważyć, że powołane przez Sąd Okręgowy rozporządzenie stanowiło wyjątek w zatrudnianiu młodocianych celem przyuczenia do zawodu i wydane zostało na podstawie dekretu z dnia 2 sierpnia 1951 roku o pracy i szkoleniu zawodowym młodocianych w zakładach pracy (Dz.U. Nr 41, poz.311), który ustanowił w art.2 ust.1 zasadę, że zatrudnianie osób, które nie ukończyły 16 lat życia jest wzbronione.

Natomiast ubezpieczony ukończył 16 lat dopiero z dniem (...).

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w wyroku na mocy art.386 § 1 k.p.c.

/-/SSA I.Goik /-/SSA M.Żurecki /-/SSA M.Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM